

Julijski Alpi - Triglav, 16 - 18. septembar 2011.

Triglav je najviši vrh Julijskih Alpa. Prema jednoj od legendi ime je dobio po božanstvu Južnih Slovena, koje je imalo tri glave. Svojom oblikom je verovatno podsećao, mnoge ljubitelje prirode, na neosvojevog diva. Na vrh Triglava prvi su se popeli meštani okolnih naselja 26. avgusta 1778. god.

Najviši je vrh bivše Jugoslavije, a danas simbol Slovenije. Triglav je visok 2864m a moguće ga je popeti iz više pravaca. Uobičajeni pravci su iz doline Vrata preko Praga i Kredarice, Vršiča i Pogačnikovog doma, doline Soče preko Dolića, Bohinjskog jezera preko Vodnikovog doma, Pokljuke i Vodnikovog doma. U zimskim uslovima najbezbedniji uspon do Kredarice je iz doline Krme pa oklinčenom stazom na vrh.

Severna triglavska stena je izazov alpinista. Dužine alpinističkih smeri su od 600m pa do 1800m sa najtežim ocenama. Naš pravac uspona na Triglav je sa Pokljuke i Rudnog Polja (1347m).

Petak u 17h Skerličeva ulica, krećemo. Veliki autobus pun, samo se čuju pitanja: Ideš li na Mangart ili Triglav, ali ubrzo smo saznali, jer nas je Vlada podelio odmah u busu. Leva strana Triglav, desna Mangart. Gužve na ulicama Beograda, samo da izađemo iz grada. Na granici smo morali da izlazimo iz busa, ali ide brzo.

Stižemo rano ujutro u Dolinu Vrata, u 04h. Grupa za Triglav izlazi. Mrkli mrak, samo Mesec i zvezde iznad nas. I sveže je. Spremamo se za pokret. Presvlačenje i prepakivanje. Već na početku imamo plan da isti dan popenjemo vrh, obzirom da su za nedelju najavili pogoršanje vremenskih prilika, moguću kišu, pa čak i sneg, tako da smo spremni na celodnevno penjanje. U 05h, stavljamo čeonu lampe, krećemo putem preko Praga i Kredarice. Zastajemo kod Aljaževog doma zbog slikanja čuvenog karabinera. U daljini čujemo zavijanje vukova, a poneko je video i lisicu.

Vide se obrisi stena oko nas.

Sužava se staza, dolazimo do stena. Pravimo malu pauzu i stavljamo tehničku opremu (pojas, šlem, karabineri, prusici). Naš vodič Soko nam pomaže oko opreme i njenog pravilnog korišćenja. Moramo paziti, jer je sipar. Konačno sviće. Vidimo Škrlaticu i dolinu Vrata iz koje smo pošli.

Dobijamo na visini. Staza super markirana. Počinje ferrata, došli smo do jedne vertikale od 10metara, ali ništa strašno, oklinčano, a ima i sajli. Izlazimo na prevoj sa koga možemo videti Mali i Veliki Triglav. Tu smo videli i divokoze. Čuju se u daljini kako odronjavaju kamenje. Pravimo veću pauzu, klopanje i pijemo dosta tečnosti.

Nailaze oblaci. Dižu se i zatvaraju nam vidik. Čujemo helikopter u daljini, mislili smo da donosi hranu, kada bolje pogledasmo spasavali su povređenog planinara.

Nastavljamo ka Kredarici. Vidimo ostatke nekadašnjeg glečera, a i poneki cvet.

Opet ferrata, sajle i klinovi.

Stižemo u dom na 2515mnnv. Pravimo veću pauzu. Prepakujemo ranice i nosimo samo ono što nam je potrebno za vrh.

Oko 13h krećemo na vrh. Sva tehnička oprema na nama. Olakšani teških ranaca, sa osmehom, penjemo najviši vrh naše bivše republike i pored magle. Idemo u koloni, počinju gužve, krećemo se usporeno. Neki silaze, neki tek penju. Sve je osigurano i stabilno, sajle duž grebena, koristimo karabinere i osiguravamo se.

Prvo na Mali Triglav, a posle malo strmije i nožem izlazimo na Veliki Triglav oko 15h. Osmesi svima na licu. Slikanje i čestitanje na sve strane.

Nemamo baš pogled zbog magle, ali ne žalimo uopšte! Ostajemo oko pola sata na vrhu i silazimo. Nakon 1h i 30min smo u domu. Cilj nam je ispunjen. U jednom danu smo imali 2200m visinske razlike. Sada uživamo, razgledamo dom i plato ispred, gde je heliodrom. Noćimo.

Rano ustajanje i Sunce se budi. Sve je narandžasto, a potom i crveno. Raj za slikanje.

Došlo je vreme za povratak, 08h. Spuštamo se dolinom Krme. Ne vraćamo se istom stazom kojom smo došli. Sipar, kamenjar, oprezno silazimo. Posle 1h stižemo do zelenila, a malo kasnije i do šume. Pravimo pauzu kod Prgarca.

Pri izlasku iz šume pola sata do busa, hvata nas pljusak, što bi rekli - kao iz kabla. Ali srećom nismo gore na steni. Valja malo i pokisnuti. Dolazimo do busa i Kovinarske kočice u 12h.

Skupljamo se sa drugarima koji su išli na Mangart. Delimo iskustva, čestitamo jedni drugima, osmesi svima na licu. Tu pravimo malu pauzu, klopamo i idemo na Bled.

Bilo je ovo prelepo iskustvo.

Vođa puta: Zoran Soko Kovljenić
Tekst i fotografije: Vanja Avdalović i Željko Cvetić